

Sygn. akt IV KO 75/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Dołty

SSN Małgorzata Gierszon

w przedmiocie wniosku obrońcy skazanego **R. Ż.**
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym
postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 lipca 2013 r.,
utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 23 maja 2013 r.,
o odwołaniu warunkowego zwolnienia

p o s t a n o w i ł

wniosek o wznowienie postępowania pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 23 maja 2013 r., odwołał wobec skazanego R. Ż. warunkowe przedterminowe zwolnienie. Po rozpoznaniu zażalenia obrońcy skazanego, Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 16 lipca 2013 r., utrzymał w mocy to rozstrzygnięcie.

Obrońca skazanego R. Ż. wskazując jako podstawę prawną art. 540b pkt 1 k.p.k. i art. 542 § 1 k.p.k. wniósł o wznowienie tego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania, w przedmiocie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia nie podlega rozpoznaniu w trybie

przewidzianym w art. 540 § 1 k.p.k. ani też wskazanym w art. 540a k.p.k., 540b k.p.k. czy art. 542 § 3 k.p.k. Treść powyższych unormowań wskazuje na to, że odpowiadają one ściśle jedynie postępowaniu rozstrzygającemu w kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego. Stanowisko to jest już ugruntowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 października 1997 r., II KZ 130/97, OSNKW 1998, z. 1 – 2, poz. 10 z dnia 12 czerwca 2003 r., IV KZ 16/03 R-OSNKW 2003, poz. 1290, z dnia 29 stycznia 2007 r., IV KO 118/07, LEX nr 346765, z dnia 17 września 2008 r., IV KO 108/08, OSNKW 2008, z. 12, poz. 99, z dnia 28 marca 2012 r., IV KO 16/12, niepublikowany).

Wprawdzie, co oczywiste, odwołanie warunkowego przedterminowego zwolnienia ma negatywne konsekwencje dla sfery wolności osobistej. Nie zmienia to jednak faktu, iż rozstrzygnięcie to nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie karne w zakresie odnoszącym się do odpowiedzialności karnej R. Ż., gdyż takim orzeczeniem jest prawomocny wyrok skazujący.

Z tych też względów, nie wchodząc w ocenę merytorycznej zasadności podniesionych we wniosku kwestii, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.